

TEKSTEN**ENEMIGA LE SOY, MADRE**

Enemiga le soy, madre
a'quel cavallero yo.
Mal enemiga le soy.

En mí contempla y adora
como a Dios, que l'es testigo
El me tiene por señora,
yo a él por enemigo.

Dos mil vezes le maldigo
por lo qu'él no mereció.
Mal enemiga le soy.

Ik ben die ridder
vijandig gezind, moeder.
Ik ben hem zeer vijandig gezind.

Hij aanschouwt mij en aanbidt mij
Als ware ik God, die zijn getuige is.
Hij beschouwt mij als zijn dame,
ik beschouw hem als mijn vijand.

Ik vervloek hem tweeduizend maal
Voor datgene dat hij niet waard is.
Ik ben hem zeer vijandig gezind
[ML]

NO PUEDO APARTARME

Non puedo apartarme
de los amores, madre;
no puedo apartarme.

Amor tiene a questo
con su lindo gesto:
que prende muy presto
y suelta muy tarde.
No puedo apartarme.

Ik kan niet nalaten
verliefd te worden moeder,
ik kan het niet.

Het is de liefde eigen,
met zijn mooie voorkomen,
dat hij snel vat krijgt
en pas na lange tijd weer loslaat.
Ik kan het niet nalaten.
[ML]

SOL, SOL GI, GI, A, B, C

Sol, sol gi, gi, a, b, c,
enamoradico vengo,
de la sol fa mi re.

Iba a ver, mi madre,
a quien mucho amé.
Íbame cantando
lo que os diré:

Sol, sol gi, gi, a, b, c,
enamoradico vengo,
de la sol fa mi re.

Sol sol gi gi a b c,
Ik ben een beetje verliefd
van je la sol fa mi re

Moeder, ik ging
mijn geliefde bezoeken,
ik ging al zingend,
ik zal u zeggen wat ik zong:

Sol sol gi gi a b c,
ik ben een beetje verliefd
van je la sol fa mi re.
[ML]

NIÑA Y VIÑA

Niña y viña,
peral y havar,
malo es de guardar.

Levantéme, o madre,
mañanita frida,
fuy cortar la rosa,

Meisjes en wijnstokken,
perebomen en bonenvelden
zijn moeilijk te beschermen.

Ik stond op, o moeder,
in de koele ochtenduren
en ging een roos plukken,

la rosa florida.
Malo es de guardar.

Levantéme, o madre,
mañanita clara,
fuy cortar la rosa,
la rosa granada.
Malo es de guardar.

Viñadero malo
prenda me pedía,
dile yo un cordone
de la mi camisa.
Malo es de guardar.

Viñadero malo
prenda me demanda,
yo dile una cinta
de la muy delgada.

MALOS ADALIDES

Malos adalides fueron
los ojos que vos miraron,
qu'entraron y no salvaron
el coraçon que prendieron.

Prendíome vuestra beldad
las fuerças de mi querer;
robóme la voluntad
a jamás tener plazer.

Cierto, mal guiados fueron
por la vía que llevaron,
qu'entraron y no salvaron
el coraçón que prendieron.

¡AL ALVA VENID, BUEN AMIGO!

Al alva venid, buen amigo,
al alva venid.

Amigo, el que yo más quería
Venid al alva del día.
Al alva venid, buen amigo,
al alva venid.

Amigo el que yo más amaba,
venid a la luz del día.
Al alva venid, buen amigo,
al alva venid.

Venid a la luz del día.
No trayais compañía.
Al alva venid, buen amigo,
al alva venid.

de bloeiende roos.
die slecht goed te houden is.

Ik stond op, o moeder,
op een heldere ochtend
en ik ging een roos afsnijden,
een granaatrode roos.
die slecht goed te houden is.

Een ondeugende wijnboer
vroeg mij om een kledingstuk;
ik gaf hem een koordje
van mijn hemd.
Het is moeilijk je daarvan te weerhouden.

een ondeugende wijnboer
vroeg mij om een kledingstuk;
ik gaf hem een lint;
een heel smal lint.
[ML]

Slechte leidslieden waren de ogen die mij
aankeken en die mijn hart binnendrongen
en het deden ontvlammen
maar het niet redden.

Uw schoonheid deed het vuur
van mijn liefde met kracht ontbranden
en ontnam mij het vermogen
om ooit nog genoegens te kennen.

Het is waar: ze misleidden me
met de weg die ze gingen
toen ze mijn hart binnendrongen
dat ze in vuur zetten, maar niet redden.
[ML]

Kom toch bij dageraad, goede vriend,
kom bij het aanbreken van de dag.

Vriend, die ik boven alles beminde,
Kom bij het ochtendglören.
Kom toch bij dageraad, goede vriend,
kom bij het aanbreken van de dag,

Vriend die ik liefhad, boven al,
kom bij het ochtendglören
Kom toch bij dageraad, goede vriend,
kom bij het aanbreken van de dag,

Kom bij het ochtendglören
en breng niemand mee.
Kom toch bij dageraad, goede vriend,
kom bij het aanbreken van de dag
[ML]

EN ÁVILA, MIS OJOS

En Ávila, mis ojos,
dentro en Ávila.

En Ávila del río,
En Ávila del río,
mataron mi amigo,
dentro en Ávila.

In Ávila, ogen van mij,
binnen Ávila.

In Ávila bij de rivier.
In Ávila bij de rivier.
Hebben ze mijn vriend vermoord,
binnen Ávila.
[ML]

SO EL ENZINA

So el enzina;
so el enzina.

Yo me iba, mi madre,
a la romería;
por ir más devota
fui sin compañía.
So el enzina.

Halléme perdida
en una montiña;
echéme a dormir
al pie de la enzina.
So el enzina.

A la media noche
recordé, mezquina,
halléme en los brazos
del que más quería.
So el enzina.

¡Muy bendita sía
la tal romería!
So el enzina.

Onder de eik.
Onder de eik.

Moeder, ik ging op bedevaart
en om op ingetogen,
devote wijze te gaan,
liep ik zonder gezelschap.
onder de eik

En toen was ik de weg kwijt
op een heuvel
en ging liggen slapen
aan de voet van de eik.
Onder de eik.

En om middernacht
werd ik, arme meid,
wakker in de armen
van degene die ik boven al bemin.
Onder de eik.

Moge deze bedevaart
gezegend zijn!
Onder de eik.
[ML]

A LOS BAÑOS DEL AMOR

A los baños dell'amor
sola m'iré
y en ellos me bañaré.

Porque sane d'este mal
que me causa desventura
qu'es un dolor mortal
que destruye mi figura.

A los baños de tristura
sola m'iré
y en ellos me bañaré.

Tenor
Sola m'iré.

Helemaal alleen
zal ik naar de baden van de liefde lopen,
en in hun wateren zal ik baden.

Om te genezen van deze kwaal,
die me zo ongelukkig maakt.
en die een zo dodelijke smart is,
dat hij mijn lichaam aantast.

helemaal alleen
zal ik naar de baden van de droefheid lopen,
en in hun wateren zal ik baden.

Tenor
Helemaal alleen zal ik gaan.
[ML]

¡ALLÁ SE ME PONGA EL SOL!

Allá se me ponga el sol
donde tengo el amor.

Allá se me pusiese
do mis amores viese
antes de que muriese
con este dolor.

Allá se me aballase
do mi amor topase
antes que me finase
con este rencor.

Laat de zon voor mij dáár ondergaan
waar mij geliefde is.

Laat de zon zich dáár neervlijen
waar ik mijn geliefde zou kunnen zien,
voordat ik sterf
met deze pijn.

Dat de zon zich voor mij mag verplaatsten
naar waar ik mijn geliefde zou vinden,
voor ik heenga
met deze verbittering.
[ML]

NO PUEDEN DOMIR MIS OJOS

No pueden dormir mis ojos.
No pueden dormir.

Y soñaba yo, mi madre,
dos horas antes del día
que me florecía la rosa.
El vino so ell agua frida.
No pueden dormir.

Mijn ogen kunnen niet slapen,
Ze kunnen niet slapen.

Ik droomde, moeder,
twee uur vóór zonsopgang,
dat de roos voor mij bloeide;
het was als wijn in koud water.
Ze kunnen niet slapen.
[ML]

DIN DIRINDÍN

Din, dirindín,
dirindín, dirindaña,
din, dirindín.

Ju me levé un bel maitín.
Matineta per la prata
encontré le ruiaseñor
que cantava so la rama.
Din, dirindín.

Encontré le ruiaseñor
que cantava so la rama.
'Ruiaseñor, le ruiaseñor,
fácteme auesta embaxada.'
Din, dirindín.

'Ruiaseñor, le ruiaseñor,
fácteme auesta embaxada.
Y digaolo a mon amí,
que ju ja só maritata.
Din, dirindín.

Din, dirindín,
dirindín, dirindaña,
din, dirindín.

Ik stond een op een goede ochtend op.
vroeg in de morgen op het veld
trof ik de nachtegaal aan
die op een tak zat te zingen.
Dindirindin.

Ik trof toen de nachtegaal aan
die zat te zingen op een tak.
'Nachtegaal, hé, nachtegaal
breng voor mij deze boodschap over.'
Din, dirindin.

Nachtegaal, o nachtegaal
breng voor mij deze boodschap over
en zeg tegen mijn lief
dat ik al getrouwd ben.
Din, dirindin.
[ML]

OJOS MORENICOS

Ojos morenicos,
irm'he yo a querellar
que me queredes matar.

Quexarm'he de mí
que así me vencí
que desde os vi
me aquexó el pesar,
que me queredes matar.

Donkere ogen
ik moet mij gaan beklagen
want jullie willen mij doden.

Ik moet me beklagen
omdat ik me geheel en al overgegeven heb,
want van het moment dat ik jullie zag
kwelde mij het droeve besef,
dat jullie mij willen doden.
[ML]

NO QUIERO SER MONJA

No quiero ser monja, no,
que niña namoradica só.

Dexadme con mi plazer,
con mi plazer y alegría,

dexadme con mi porfía,
que niña mal penadica só.

Ik wil geen non worden, nee
want ik ben een verliefd meisje.

Laat mij mijn geluk,
mijn geluk en vreugde.

Laat mij mijn standvastigheid
want ik ben een zeer ongelukkig meisje.
[ML]

NO QUERIENDO, SOIS QUERIDA

No queriendo, sois querida,
por mi mal, de mí en tal grado
que jamas non se me olvida
por vos pasion & cuidado.

Mas vuestro valer ser tal
me fizo ser satisfecho,
mas contento con el mal
que otro con el bien fecho.

Hoewel u niet liefhebt wordt u daarentegen
door mij bemind en wel zo hevig
dat ik mijn passie en mijn toewijding voor u
nimmer zal vergeten.

Maar u bent mij zoveel waard
dat ik daar genoeg mee neem
en ik ben gelukkiger met dit lijden
dan anderen met de beloning.
[ML]

¡O DESDICHADO DE MÍ!

O desdichado de mí,
que miré tu hermosura;
pues que no spero soltura
de la prisión que temí!

Lloran mis ojos mi vida,
pues veen tan cierta mi muerte;
lloran, pues que fué mi suerte
conocer á quien me olvida.

A mí mesmo aborrecí
desde vi tu hermosura.
Jamás espero soltura
pues de grado me vencí.

Wee mij, ongelukkige,
die jouw schoonheid aanschouwde;
want ik verwacht geen bevrijding
uit de gevangenis die ik vreesde!

Mijn ogen wenen om mijn leven
omdat ze zien dat mijn dood vaststaat;
ze wenen omdat het mijn lot was
degene te leren kennen die mij vergeet.

Ik was mijzelf niet meer
na het aanschouwen van jouw schoonheid:
nooit verwacht ik verlossing
aangezien ik mij vrijwillig gewonnen gaf.
[ML]

UNA MONTAÑA PASANDO

Una montaña pasando,
por cerca de un hinojar,
serrana vimos cantando
y dezía este cantar:

‘¡Ay, triste de mi ventura,
qu’èl vaquero
me huye porque le quiero!’

Triste yo, no le veré,
qu’está la montaña fuerte.
Lo que siento d’èsta muerte,
que sin velle moriré.

¿Dónde iré o qué haré,
qu’èl vaquero
me huye porque le quiero’

Ovimos d’ella dolor;
consuelo no se lo dimos;
en su pena conocimos
venir penada de amor.

Y pasando
vimos otra lamentando
con otro mayor dolor,
y dezía:

‘Madre mía,
muriera yo
y no me casara, no.’

Vida tan desventurada
yo nunca la vi.
Para ser tan desdeñada,
¿para qué naçí?

¡Desdichada de mi
y sin favor!
¡Qué consuelo de dolores
es mi dolor!

Madre mía,
muriera yo,
y no me casara no’

Mirad lo qu’Amor ordena,
que nos llamó y nos rogó
que cantasemos su pena
y la nuestra se cantó:

Quomodo cantabimus canticum novum
in terra aliena?

Toen wij door een gebergte trokken
en we in de buurt waren van een akker,
met venkel, zagen wij een bewoonster van
die streek, die het volgende lied zong:

‘Ach, hoe droevig is mijn lot;
de koeherder die ik liefheb
vlucht voor mij!

Arme ik, ik zal hem niet meer zien
want het gebergte is moeilijk begaanbaar.
Wat ik betreur aan deze dood is dat ik
zal sterven zonder hem te zien.

Waar moet ik heen? O, wat moet ik doen
nu de koeherder voor mij vlucht
omdat ik hem bemin.

Wij voelden met haar mee
maar wij konden haar niet troosten;
wij beseften dat haar verdriet
liefdesverdriet was

En toen wij verder liepen
zagen wij nog een andere vrouw
die aan het jammeren was met nog heviger
smart en zij sprak:

‘Moeder,
Dat ik mag sterven,
want trouwen zal ik niet, nee!

Een ongelukkiger leven
zag ik nog nooit.
Waartoe werd ik geboren
om zo versmaad te worden?

Ik ongelukkige,
zonder bijstand!
mijn smart biedt troost
aan andermans verdriet!

Moedertje van me,
dat ik mag sterven
want trouwen zal ik niet, nee.’

Zie wat de liefde gebiedt,
die ons riep en ons verzocht
haar smart te bezingen
en de onze werd aldus bezongen:

Hoe zullen we een nieuw lied zingen
in een vreemd land?
[ML]